

Udvalget taget Hensyn hertil (Endringsforslag Nr. 4).

Udvalgets Flertal foreslaar, at Lovforslagets § 10 udgaar. Det kan ikke anerkjende, at de Grunde, som findes i Bemærkningerne til Støtte for denne Paragraf, ere af saa stor Betydning, at det for sit Vedkommende finder det rigtigt at tilraade Staten at overtage en Forpligtelse, som kan blive byrdefuld for den.

Mindretallet (Moberg, Hansen, P. Pedersen) tror ikke, at der ved Overtagelsen af den foreslaede Garanti for Maribo—Bandholm Banen paa de i Lovudkastet fastsatte Vilkaar i Virkeligheden vil paadrages Statskassen en større Byrde, end der alt paahviler Samme som Følge af Garantien for den lolland-falsterke Bane. Det maa efter Mindretallets Formening anses som utvivlsomt, at Indtægterne af Maribo—Bandholm Banen, naar denne hidtil isolerede Banestump sættes i Forbindelse med de øvrige lollandfle Banestrekninger, navnlig Banen fra Maribo til Rødbby, ville forøges ikke ubetydeligt, samtidig med at Driftsomkostningerne derved forholdsvis formindskes. Bandholms Havn, som, navnlig efter at Rødbby Havn er nedlagt, er det naturlige Udflydningssted for hele den mellemste Del af Lolland, vil formentlig faae forøget Betydning ved den paatænkte Udbygning. I det Mindretallet saaledes maa formene, at Banestrekningen fra Maribo til Bandholm, der efter det Foreliggende i de sidste Aar, uagtet Banens isolerede Stilling, har givet et taaleligt Udbytte, vil være gunstigere stillet i Henseende til Kapitalens Forrentning end Gjennemsnittet af de øvrige lolland-falsterke Baner, maa Mindretallet lægge særlig Vægt paa, at den nævnte Bane vil blive overtagen til en Pris, der er ikke lidet lavere end, hvad en saadan Bane efter de nuggældende Konjunkturer vilde koste at anlægge, som og at den almindelige Forsterkningsfond for de lolland-falsterke Baner vil blive forøget med 40,000 Rd. ved Overtagelsen af Maribo—Bandholm Banen. Mindretallet, der saaledes kan slutte sig til Forslagets § 10, finder dog, at det bør stilles som en udtrykkelig Betingelse for Udvidelse af Statsgarantien, at Bandholm Havn erholder den i Lovforslagets Motiver omtalte Udbygning, saa at den bekvent kan anløbes af saadanne Skibe, som overhovedet søge Farvandet mellem Sjælland og Lolland-Falster. Herom stiller Mindretallet et Endringsforslag under Nr. 10.

For det Tilfælde, at Flertallets Forslag om, at § 10 skal udgaar, skal blive vedtaget, foreslaar ovennævnte Mindretal, at Indenrigsministeriel bemyndiges til at godkjende en eventuel Overenskomst mellem den lolland-falsterke Banes og Maribo—Bandholm Banens Giere, om at sidste nævnte Bane kan drives i Forbindelse med de øvrige lolland-falsterke Jernbaner. At Maribo—Bandholm Banen, efter at den lolland-falsterke Bane er sat i

Drift, vedblivende skal drives som selvstændig Bane, forekommer Mindretallet at være saa meget mere urimeligt, som den førstnævnte Bane ikke alene vil være en Sidebane til den lollandfle Længdebane, men tillige vil fremtræde som en Fortsættelse af Banen fra Rødbby til Maribo. I det Mindretallet under Nr. 12 eventuelt stiller Forslag om at give Indenrigsministeren den omtalte Bemyndigelse, gaar det selvfølgelig ud fra den Forudsætning, at bemeldte Minister ikke vil godkjende en Drifts-overenskomst mellem de nævnte Baner, hvorved der paadrages den af Staten garanterede Bane Byrder til Gavn for den ikke garanterede Bane.

Til det af Indenrigsministeren under Nr. 13 stillede Forslag, om hvilket henvises til den under Bilag 1 aftrykte Skrivelse, har Udvalget knyttet Underendringsforslag under Nr. 14. Det indrømmer Nødvendigheden af, at Tidsbestemmelsen for Tilvejebringelsen af en Forbindelse mellem Banerne paa Lolland og Falster udsættes til 1ste Juli 1875, naar denne Forbindelse skal ske ved en ny Bro over Guldborgfjord, men det kan ikke anbefale en Forhøjelse af det i Lov af 25de Marts 1872 bestemte Beløb, hvorfor Rentegaranti maa gives, saa længe Baneanlægene paa Lolland og Falster kunne siges kun at omfatte den lokale Trafik. Det tør derimod forventes, at, naar den i Lov af 23de Mai 1873 omhandlede Bane fra Nykjøbing til Falsters Sydside bliver anlagt, vil en selvstændig Jernbanebro være nødvendig og af særlig Betydning for at fremkalde en større Trafik, saaledes at Statens Risiko, uagtet den større Rentegaranti, vil blive betydeligt formindsket. Under denne Forudsætning tror Udvalget derfor at kunne tilraade den foresøgede Udvidelse af Rentegarantien.

Udvalget anerkjender, særlig af Hensyn til Forrentningen om en gjennemgaaende Trafik med Udlandet paa den falsterke Bane, Nødvendigheden af en Dampfergeforbindelse mellem Sjælland og Falster, men det kan ikke anerkjende Vægtigheden af de Grunde, hvorpaa Indenrigsministeren støtter sit Forslag under Nr. 15, at, naar den deri omhandlede Dampfergeforbindelse bliver etableret, skal Indehaveren af Koncessionen paa den lolland-falsterke Jernbane være fritagen for, som det i Lov af 25de Marts 1872 § 5 er bestemt, at forøge Forsterkningsfonden i Forhold til den første Garanti, som Staten derved kommer til at overtage. Udvalget maa antage, at de lolland-falsterke Baner langtsfra ville være saa rentable som de sjællandske Baner, og at Staten som Følge deraf, ved at overtage Rentegarantien, paadrages en betydelig større Risiko overfor de første end over for de sidste. Man har derfor troet at burde foreslaa, at den lovbestemte Forøgelse af Forsterkningsfonden fastholdes, naar Staten overtager en større Rentegaranti ved Etableringen af den foreslaede Dampfergeforbindelse.

Den i Lovforslagets § 9 foreslaede Forandring